

Protokół

29. posiedzenia, I. sesyi, IX. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 28. października 1908.

Początek o godzinie 10 minut 20 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Stanisław Henryk hr. Badeni, Jan Wasung, Zacharyasz Skwarko.

Obecnych posłów 136.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 27. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół 28. posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 28. października 1908 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu: L. s. 2990 do 2998, 3000—3003, 3005—3007, 3017, 3019.

Komisji szkolnej: L. s. 3004.

Komisji administracyjnej: L. s. 3009, 3011—3013.

Komisji gosp. kraj.: L. s. 2999, 3018.

Komisji kolejowej: L. s. 3008.

Komisji przemysłowej: L. s. 3010.

Komisji reformy wyborczej: L. s. 3014, 3015.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarze pp. Urbański, a następnie Skwarko odczytują zgłoszone interpelacje, które opiewają:

I n t e r p e l a c y a

posła Jedyńaka i tow. do c. k. rządu.

Od lat szeregu jest prowadzona regulacja rzeki Wisłoka w powiecie ropczyckim, przez c. k. Kierownictwo regulacji w Dębicy.

Rzeka Wisłoka przepływa przez gminę Pustków powiat ropczycki. W gminie tej

Wisłoka od lat 25 zabrała gruntów włościańskich 200 morgów 25 włościanom, włościanie zrozpaczeni, widząc jak w roku Wisłoka ich grunta zabiera, chcąc ratować i zabezpieczyć brzegi, nie mogąc doczekać się regulacji i zabezpieczenia przez c. k. Kierownictwo regulacji, bili, własnym kosztem tamy, lecz c. k. Rząd wyrzucił im i w dodatku karał, pomimo, że poszkodowani zwracali się z prośbą do c. k. Kierownictwa regulacji rzeki Wisłoki o przyspieszenie regulacji i zabezpieczenie brzegów, prośby jednak nie uwzględniono. Regulacja Wisłoki jest prowadzona z górnego biegu rzeki i z dołu poniżej gminy Pustkowa, w miejscach więcej bezpiecznych, w których woda nie zabrała gruntów.

Ze względu na to, że włościanie mający grunta swe nad brzegami Wisłoki narażeni są na ogromne straty w gruntach przez masowe obrywanie się brzegów

podpisani zapytują c. k. Rząd:

Czy wiadomem mu jest postępowanie c. k. Kierownictwa regulacji rzeki Wisłoki w Dębicy?

Co zamierza uczynić, ażeby uchronić ludność od utraty swych gruntów przez masowe obrywanie brzegów?

Czy zechce wglądnąć w tę sprawę i zarządzić przyspieszenie regulacji w gminie Pustkowa i zabezpieczenie brzegów w najkrótszym czasie?

Interpelant:
Jedynak.

Ptak, Jampolski, Stapiński, Bernadzikowski, Krężel, Stefczyk, Pastor, Styła, Bojko, Witos, Kędzior, Stojałowski, Wasung, Cipser.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu posła Zamoyskiego i tow. w sprawie niesłusznego traktowania reklamacyi powołanych do wojska synów jedynych.

Wedle postanowień §. 57. punkt 10. I. części przepisów wykonawczych do usta-

wy wojskowej przyznaje c. k. Starostwo ulgi z §. 34. ustawy wojskowej synom (jedynym) niezdolnych do pracy ojców lub owdowiałych matek, względnie jedynym lub najstarszym braciom rodzeństwa osieroconych.

Jeżeli władze wojskowe 1) komendy uzupełniające sprzeciwiają się uwolnieniu reklamowanych, to akta muszą być przedłożone c. k. Namiestnictwu, które z dotyczącą komendą korpuśną decyzje wydaje.

Zanim jednak wyższe instancje sprawę załatwią, reklamant ma być z wojska urlopowany, względnie powołanie jego musi być wstrzymane.

Od kilku miesięcy ze zmianą komendanta 77. okręgu uzupełniającego w Samborze nastąpiła samowolna i przeciwna ustawie zmiana w traktowaniu spraw reklamacyjnych.

Komenda powyżej wspomniana wnosi rekursy (Einsprache) w każdej sprawie, względnie powołuje reklamowanych żołnierzy, mimo że im ulga ze Starostwa została przyznana.

Zważywszy, że opisane tu postępowanie komendy 77. okręgu uzup. w Samborze wygląda na sekaturę ludności, zwłaszcza że praktykuje się to w chwili, kiedy ludność dotknięta klęskami elementarnymi bardziej niż kiedykolwiek domaga się i to słusznie ulgi i względów o ile chodzi o obowiązek czynnej służby wojskowej;

zważywszy, że podpisani na potwierdzenie powyższego stanu rzeczy przytaczają szereg faktów (n. p. l. s. 2.890 l. s. 2.711, l. s. 2.554), zapytują się interpelanci:

1) czy c. k. Rządowi wiadomy jest opisany powyżej stan rzeczy?

2) Co zamierza c. k. Rząd uczynić celem położenia tamy tym dla ludności niesłusznym i niesprawiedliwym stosunkom.

Lwów, 28. października 1908.

Interpelant:
Zamoyski.

Brykezyński, Tad. Cieński, Stojalowski, Krzezunowicz, Halban, Lubomirski, E. Mycielski, Stapiński, Styła, Bernadzikowski, Lewakowski, Bis, Jedynek, Witos, Bandrowski, Cielecki.

I n t e r p e l a c y a

ppsła Sandaluka i towarzyszy w sprawie wysłania przez c. k. Starostwo w Dolinie 19 żandarmów i 2 komisarzy na wiec do Pacykowa dnia 18. października b. r.

Dnia 18. października b. r. odbył się we wsi Pacykowie powiatu dolińskiego za zezwoleniem c. k. Starostwa wiec pod gołym niebem, na którym składał sprawozdanie poselskie poseł do Rady państwa Dr. Łahodyński.

C. k. Starostwo w Dolinie wysłało na ten wiec 2 komisarzy i 19 żandarmów, wobec czego spokojna wieś wyglądała jak by w stanie wojennego obłężenia, a wśród ludności zapanowało wielkie zaniepokojenie, które wielu odstraszyło od udziału w wiecu, tem bardziej, że są w świeżej pamięci wszystkich niedawne krwawe ekscesy żandarmskie w Koropeu i Czernichowie.

Zważywszy, że wieś Pacyków liczy około 100 zagród wieśniaczych, że jej mieszkańcy nie dali najmniejszej przyczyny władzy bezpieczeństwa do obawy, że publiczny spokój podczas wiecu może być naruszony, o czem świadczy już sam fakt, że c. k. starostwo w Dolinie wydało pozwolenie na wspomniany wiec. To wysłanie całej chmury żandarmów i aż dwu komisarzy na poselskie sprawozdanie nie tylko, że nie da się niezem usprawiedliwić, ale wygląda na drażnienie spokojnego ludu i ma chyba na celu przedstawić ruskich wyborców jako ludzi niebezpiecznych dla publicznego porządku.

Wobec tego zapytują podpisani:

Co spowodowało c. k. Starostwo w Dolinie do wysłania 19 żandarmów i 2 komisarzy na wiec do Pacykowa dnia 18. października b. r.

Czy Wasza Ekscellencya uważa zarządzenia takich niezem nieuzasadnionych niezwyuczajnych środków bezpieczeństwa, które tylko mogą drażnić spokojną ludność i wywołać wśród niej niepokój, — za zgodne ze swemi intencjami i z konstytucyjnymi porządkami?

Interpelant
Iwan Sandulak.

Oleśnicki, Makuch, Dumka, A. Staruch, T. Staruch, Kurowiec, Winniczuk, Styła, Kiweluk, Sodomora, Stapiński, Jampolski, Stojalowski, Skolyszewski, Myroniuk-Zajaczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Sandulaka i tow. do Jego Ekscellencyi Pana Namiestnika w sprawie odmówienia przez urząd gminny w Jablonicy pow. nadwórniańskiego i przez c. k. Starostwo w Nadwórnej wydawania książek robotniczych.

Robotnicy z gminy Jablonica powiatu nadwórniańskiego, a to Iwan Dałkowski, Fedor Dzwonkowski, Wasyl Kołopinka, Nykoła Pichurowicz, Iwan Werbicki, Hryć Werbicki, Wasyl Nimeczuk, Dmytro Pistuniak, Dmytro Kiezenko, Łeś Łompas, Wasyl Liezkowski, Michał Szczerbaniuk, Stefan Szczerbaniuk, Wasyl Sawczyn, Iwan Ilczuk, Nykoła Werbicki, Wasyl Dejezyszyn, Łeś Sawczyszyn, Iwan Ilczuk, Wasyl Golembowski, Piotr Mocerusak, Nykoła Golembowski, Łukin Fraj, Iwan Szczerbaniuk, Hawryło Nimeczuk, Semen Żylak, Wasyl Hordenko, Nykoła Dedereczuk, Wasyl Kuźnicki, Jakiw Krynicki, Wasyl Noweluk, Iwan Tafijczuk, Dmytro Szczerbaniuk, Iwan Koreniuk, Fedor Bojczuk, Fedor Nimeczuk, Jakób Werbicki, Hnat Hryckaniuk, Fedor Sawczyn, i drudzy, chcąc udać się na robotę do Prus, żądali od urzędu gminnego w Jablonicy wydania im robotniczych książek. Jednakże urząd gminny w Jablonicy nie chce wydać wspomnianym robotnikom robotniczych książek, a na zapytanie robotników o przyczynę tej odmowy, odpowiedział wójt Pro-

kop, Meroniak i pisarz gminny Adam Śliwiński, że c. k. Starostwo w Nadwórnej zakazało wydawać robotnicze książki tym robotnikom, którzy chcą udać się na robotę do Prus, gdyż rusecy posłowie chcą ich zaprzedać Prusakom i dlatego na robotę do Prus nie wolno jechać. Prócz tego żandarmerji zapisują wspomnianych robotników i grożą im, że jeszcze będą karani przez Starostwo. Wspomniani robotnicy udali się już z zażaleniem do c. k. Starostwa w Nadwórnej, jednak Starostwo odprawiło ich z niezem. Zważywszy, że powyższe postępowanie urzędu gminnego w Jabłonicy i c. k. Starostwa w Nadwórnej jest bezprawne, że wobec tegorocznych nieurodzajów i klęsk elementarnych czeka większość ludności wiejskiej głód i że zarobkowa emigracya choć w części mogłaby niebezpieczeństwo głodu odwrócić, że więc w interesie krajowej administracyi leżeć powinno zarobkowej emigracyi nie tylko nie wstrzymywać, lecz ją wspomagać — zapytują podpisani:

Czy Wasza Ekscellencya raczy zarządzić, by wspomnianym robotnikom z gminy Jabłonica powiatu Nadwórna wydano bezwzględnie robotnicze książki?

Czy wobec powyższych sekatur podwładnych organów administracyjnych i grożącego niebezpieczeństwa głodu wśród ludności wiejskiej nie uważa Wasza Ekscellencya za potrzebne wydać tym organom pouczenie, by te nie wstrzymywały zarobkowej emigracyi?

Interpelant
Iwan Sandulak.

Dumka, Oleśnicki, Sodomora, Stapiński, A. Staruch, T. Staruch, Makneb, Jampolski Kurowiec, Winniczuk, Stojałowski, Myroniuk-Zajaczuk, Skołyzewski, Styła.

I n t e r p e l a c y a

posła T. Starucha i tow. do c. k. Rządu w sprawie krzywd woźnych c. k. Namiestnictwa.

Towarzystwo własnej pomocy wojskowych certyfikatystów dla Galicyi wniosło

na ręce interpelanta zażalenie naniesłuchane pokrzywdzenia c. k. woźnych przy Namiestnictwie, jakich dopuszcza się dyrektor urzędów pomocniczych w ten sposób, że każe im wykonywać prace nie należące do nich, jak czyszczenie wychodków, palenie w piecach, mycie spluwaczek i podłogi i t. d., co nie odpowiada ich godności, bo przecie są to stasi ludzie, wysłużeni podoficerowie, którzy służyli po 14 i 15 lat przy wojsku, więc naturalna rzecz, że tego rodzaju robót nie powinno się im oddawać, przeto załączając to zażalenie, zapytujemy:

1. Czy skłonny jest c. k. Rząd zarządzić, aby woźnych przy c. k. Namiestnictwie nie używano do tych ordynarnych prac?

2. Czy skłonny jest c. k. Rząd dyrektora urzędów pomocniczych pociągnąć do odpowiedzialności za te zarządzenia, jako też za to, że ten dyrektor obraża tych woźnych najpodlejszemi słowami, co stwierdziła przed interpelantem deputacya z 7 woźnych.

Interpelant:
T. Staruch.

A. Staruch, Sandulak, Dumka, Szwed, Winniczuk, Witos, Bojko, Jedynek, Ptak, Jampolski, Makuch, Lewicki, Skwarko, Sodomora.

Odpis.

L. p. 131. Jaśnie Wielmożny Panie Pośle! Załączoną prośbę c. k. Woźnych Namiestnictwa z gorącą prośbą poleca Stowarzyszenie Samopomocy certyfikatystów wojskowych Jaśnie Wielmożnemu Panu Posłowi celem wstawienia się za nimi. Lwów dnia 25. października 1908. Stowarzyszenie samopomocy certyfikatystów wojskowych dla Galicyi z W. Ks. Krakowskiem we Lwowie. Prezes: J. Pawelek Sekretarz: A. Sikorski,

Jaśnie Wielmożny Panie Pośle!

Woźni c. k. Namiestnictwa znajdują się w bardzo opłakanym stanie, a to z po-

wodu nietaktownego obchodzenia się z nami przez Pana Dyrektora Urzędów pomocniczych c. k. Namiestnictwa.

A to z powodu nałożenia takich czynności na nas, do których dotychczas nie byliśmy używani, jak również konkurs nie opiewał na takie czynności, jak n. p. noszenie drzewa, palenia w piecach, czyszczenie spluwaczek, kurytarzy, ustępów, chodników i t. d., przenoszenie mebli biurowych, mycie okien, a w razie uszkodzenia tychże ma być każdy woźny do odpowiedzialności pociągnięty. Dalej przychodzić mamy do gmachu c. k. Namiestnictwa w lecie o piątej, a w zimie o 6. rano i pozostawanie w służbie do 2. p. p., od 2. do 3. godziny obiad — a dalsze pozostanie od godziny 3. do 7. wieczorem, oprócz tego są tak zwane inspekye, gdzie się pozostaje do godziny 9. wieczór; ze względu na drogość mieszkań, a naszej szczupłej płacy nie jesteśmy w stanie w pobliżu naszego urzędu mieszkać, bo ten czas ograniczony nie wystarcza na zajście do domu i z domu i spowodu wczesnego wyjścia z domu nie jesteśmy w stanie dozorców domu opłacać.

Nadmienić nam przypada, że pozostanie nasze przy wojsku przez zachętę wyższych przełożonych wojskowych celem zapewnienia bytu na przyszłość — gdyż do wykonywania takich ordynarnych robót w cywilnej władzy nie potrzebowalibyśmy tyle lat wiernie Najjaśniejszemu Pann służyć, gdzie dziś najniższej kategorii wyrobnik dzienny żąda ośmiogodzinnego dnia roboczego.

A od ludzi, którzy całe niemal swe życie poświęcili służbie dla Najjaśniejszego Cesarza i Króla ukochanego przez wszystkich i dobrotliwego Monarchy naszego, w wojsku po latach kilkunastu i w służbie rządowo cywilnej, rząda się i to samowolnego rozkazu człowieka jednego i w tak sławnym roku jubileuszowym Najjaśniejszego Pana tak ukarani być mamy.

Nadmieniamy, że prowizorycznej służby jest przeszło 40 a woźnych jest 25

i dwóch portyerów, z tych 25 jest 12 certyfikatyjów wojskowych.

Co do wyż wymienionych czynności byliśmy z prośbą u P. dyrektora urzędów pomocniczych c. k. Namiestnictwa, który odpowiedział, że nic nie zmienia, a niewykonanie tych rozkazów lub spr. ciwienie się o żebraczym kiju z urzędu w. pędzi.

Zatem raczy Jaśnie Wielmożny Pan Pasel i wstawi się za nami, byśmy te same funkcyje służbowe pełnili, jakieśmy tą służbą rozpoczęli. Pokładamy ufność nadzieję, że Jaśnie Wielmożny Pan Poseł nam dopomoże w tem krytycznem położeniu.

Lwów, dnia 25. października 1908.

Za grono woźnych c. k. Namiestnictwa:

I n t e r p e l i a c y a

posła Olesnickiego i tow. do c. k. Rządu w sprawie bezpodstawnego odmówienia przez c. k. Starostwo we Lwowie zaprzysiężenia Zwierzchności gminnej w Barszczowicach.

W gminie Barszczowice odbyły się jeszcze w r. 1907 wybory do Zwierzchności gminnej.

Wskutek protestu zostały te wybory unieważnione, poczem odbyły się drugi raz wybory w obecności c. k. komisarza Bidermanna. I te wybory unieważniono wskutek protestu, i zarządzone trzecie wybory w dniu 24. czerwca 1908, w obecności samego c. k. Starosty Franza. Wybrana prawnie na tych wyborach, Zwierzchność gminna, zgłosiła się w c. k. Starostwie w celu złożenia przysięgi służbowej, — jednak c. k. Starostwo dotąd nie chce jej zaprzysięść.

Ponieważ przez to dwuletne prowizoryum porządek w gminie bardzo popupadł, a administracya majątku gminnego w najwyższym stopniu zaniedbana, przeto zapytują podpisani:

1) Czy c. k. Rządowi znane są te stosunki.

2) Czy c. k. Rząd jest gotów przyczynić się do tego, ażeby nowowybrana Zwierzchność gminna w Barszczowicach była jak najprędzej zaprzysiężona?

Interpelant:
Oleśnicki w. r.

Skwarko, Sodomora, Krysowaty, Tracz, T. Staruch, A. Staruch, Makuch, Dumka, Kiweluk, Winniczuk, Kurowiec, Haneza-kowski, Korol, Lewicki.

I n t e r p e l a c y a

Dra Makucha i towarzyszy do c. k. Rządu w sprawie mylnego interpretowania ustawy z 5. maja 1886 Dz. u. kr. l. 56 przez c. k. Radę szkolną okręgową z Zborowie.

Zeszłego roku spaliła się w gminie Prysiówce szkoła. Budynek ten był zbudowany, utrzymywany jak również i ubezpieczony od ognia funduszem gminnym, bez żadnej pomocy z funduszków krajowych.

Po wypłaceniu wynagrodzenia asekuracyjnego kazała c. k. Rada szkolna okręgowa z Zborowie złożyć wypłacone wynagrodzenie asekuracyjne na swoje ręce.

W myśl §. 3 ustawy z 5. maja 1886 W. r. k. L. 56, miano obrócić wspomniane wynagrodzenie asekuracyjne na budowę szkoły i wliczyć do prestacyi mającej się ściągnąć przez gminę Prysiówce, na budowę nowej szkoły.

Mimo jasnego postanowienia ustawowego c. k. Rada szkolna okręgowa orzekła, że wynagrodzenie asekuracyjne idzie na fundusz krajowy, a z gminy Prysiówce ściągnęła całą prestację na budowę nowej szkoły, bez potrącenia wynagrodzenia asekuracyjnego za spaloną szkołę -- w kwocie 2.400 koron.

Przedstawienie wniesione w tej sprawie do c. k. Rady szkolnej krajowej nie odniosło żadnego skutku.

Z powodu mylnego interpretowania postanowień wymienionej ustawy naraziła

władza szkolna gminę Prysiówce na szkodę 1900 koron.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy znany jest c. k. Rządowi wyżej wspomniany fakt i czy zamyśla c. k. Rząd wynagrodzić szkodę poniesioną przez gminę Prysiówce, pow. zborowskiego, poruczając c. k. Radzie szkolnej okręgowej w Zborowie zwrócić pieniądze gminie Prysiówce jako wynagrodzenie asekuracyjne w kwocie 1900 koron?

2) Jak zamyśla c. k. Rząd postąpić, ażeby tego rodzaju lekceważenie ustaw nie powtarzało się?

Interpelant:
Dr. Makuch w. r.

Dumka, T. Staruch, A. Staruch, Sandulak, Kiweluk, Winniczuk, Stapiński, Wasung, Lewicki, Oleśnicki, Skwarko, Sodomora, Kurowiec, Jampolski.

Marszałek oznajmia, że odczytane interpelacje odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dolinie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 40.000 K na adaptację i wewnętrzne urządzenie budynku szpitalnego w Dolinie.

Sprawozdawca p. Jahl wnosi o przystąpienie do drugiego czytania tego sprawozdania bez odsyłania go do komisji.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek formalny p. Jahla.

Sprawozdawca p. Jahl, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Dolinie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 40.000 koron.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Dolinie zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Reprezentacji powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu w Banku krajowym pożyczki komunalnej w kwocie 40.000 koron na pokrycie kosztów adaptacji i wewnętrznego urządzenia szpitala powszechnego w Dolinie.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji przemysłowej w sprawie popierania przemysłu krajowego.

Przemawia zapisany do głosu p. Bandrowski.

Marszałek oznajmia, że p. Zamoyski postawił na wczorajszym posiedzeniu rezolucye, które są wnioskami komisji kolejowej o gospodarce kartelowej. Rezolucye te wyjątkowo podda pod głosowanie, lecz zastrzega się, aby w ten sposób nie wprowadzano na porządek dzienny spraw, które nie są na nim umieszczone, i by nie uważano tego wyjątkowego wypadku za precedens na przyszłość.

Marszałek rezolucye te podda pod uchwałę Izby wyjątkowo ze względu, że Sejm nie będzie miał prawdopodobnie czasu załatwić powyższe sprawozdanie z powodu na krótkosć czasu, jakim rozporządza.

Przemawia sprawozdawca p. Battaglia.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania łącznie pierwszych trzech wniosków komisji, do których nie zgłoszono poprawek.

Sprawozdawca czyta:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego i dołączone do niego sprawozdanie krajowej Komisji dla spraw przemysłowych.

II. Roczną dotacyę stałego funduszu przemysłowego utworzonego uchwałą z dn. 22. stycznia 1887, w rubr. XII. poz. 164 budżetu podnosi się do wysokości 200.000 koron.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia z Bankiem krajowym umowy o udzielanie dalszych zaliczek na poczet tej dotacyi w latach 1909, 1910, 1911, 1912 nie mniejszych, jak po 250.000 K. co roku, a w miarę możności i większych, nie, wstrzymując wszelako spłaty dotychczasowych zaliczek, rozpoczynającej się w r. 1909.

Izba bez rozprawy i łącznie uchwała wnioski I. i III. komisji.

Sprawozdawca czyta :

IV. Sejm podnosi dotację budżetową na zasiłki bezzwrotne na cele przemysłowe w rubr. XII. poz. 163. z 40.000 na 60.000 koron, przeznając ją szczególnie na poparcie bądź stowarzyszeń i spółek rękodzielniczych, bądź poszczególnych wybijających się rękodzielników w zakupie maszyn pomocniczych i w uzupełnieniu kapitału obrotowego, co weale nie wyklucza dla tych spółek rękodzielniczych i dla tych poszczególnych rękodzielników zasa lniczej możliwości korzystania z pożyczek z krajowego funduszu przemysłowego na równi z przemysłowcami fabrycznymi.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl i stawia poprawkę, aby we wierszu drugim z góry zamiast 60.000 koron umieścić cyfrę „50.000 koron“.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Ciucheński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje imieniem komisji poprawkę p. Jahla.

Izba uchwała wniosek IV. komisji wraz z poprawką p. Jahla.

Sprawozdawca czyta :

V. 1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, żeby celem powołania do życia większego akcyjnego zakładu kredytowego, którego zadaniem będzie wspieranie, rozszerzanie, zakładanie i finansowanie krajowych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, wdrożył rokowania z kołami finansowymi w kraju i zagranicą.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy w tym względzie do prowizorycznego zawarcia umowy, wymagającej zatwierdzenia Sejmu krajowego, która może oprzeć się następujących koncesyach ze strony kraju :

a) kraj mógłby przystąpić do takiego zakładu kredytowego z udziałem w kapitale akcyjnym ;

b) przez kilka pierwszych lat kraj mógłby zrzec się dochodu od całości lub części swego udziału na rzecz reszty akcyonaryusza ;

c) kraj mógłby udzielić subwencji na pierwsze koszty założenia i sfinansowania zakładu.

Na wypadek zawarcia takiej prowizorycznej umowy poleca Sejm Wydziałowi krajowemu, by wniósł projekt ustawy o ulgach w dodatkach autonomicznych do podatków dla takich zakładów.

Przemawia p. Rutowski.

Przemawia p. Stefczyk i stawia następującą poprawkę: dodać słowa: „rękodziel i przemysłu domowego jakoteż wogóle“ po słowie „wspieranie“ w drugim wierszu z góry wniosku V. p. 1.

Izba popiera poprawkę p. Stefczyka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek V. komisji, a oddzielnie uchwała poprawkę p. Stefczyka.

Marszałek oznajmia, że ponieważ do dalszych wniosków komisji nikt nie zgłosił poprawek, ani nie zażądał głosu, przeto podda je łącznie pod obradę Izby.

Sprawozdawca czyta :

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby

a) obracał większe niż dotychczas kwoty z przyznanych na ten cel funduszy państwowych (Gewerbebeförderung) na popieranie rękodziel w Galicyi, jużto w formie udzielania maszyn pomocniczych, jużto w formie pożyczek i subwencji bezzwrotnych ;

b) znosił się w sprawach tego popierania i w sprawie urządać się mających specjalnych kursów dla rękodzielników

z Wydziałem krajowym i Komisją krajową dla spraw przemysłowych celem uzyskania jednolitości w działaniach kraju i państwa i wpłynął w tym względzie na instytuty popierania drobnego przemysłu we Lwowie i w Krakowie;

c) przyznał Galicyi udział w funduszach, przeznaczonych na popieranie przemysłu wielkiego (Industrieförderung), szczególnie przez finansowe poparcie badań nad warunkami rozwoju przemysłu oraz starań konkretnych o finansowanie przedsiębiorstw względnie przez finansowe poparcie instytucji, któraby dla tych ostatnich celów powstała;

d) z funduszków na popieranie wielkiego przemysłu (Industrieförderung) dotował wydatnie krajowy fundusz przemysłowy.

VII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu utworzenie posady drugiego stałego referenta przemysłowego w biurze krajowej Komisji dla spraw przemysłowych i wstawienie odpowiedniej kwoty w budżet na rok 1910 oraz ewentualne tymczasowe obsadzenie tej posady za pokryciem ze środków, stojących do dyspozycji.

VIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ponowne zorganizowanie biura statystycznego-informacyjnego przy krajowej Komisji dla spraw przemysłowych, którego zadaniem ma być także publicystyczne szerzenie wiadomości o warunkach rozwoju przemysłowego Galicyi — w kraju i zagranicą. Sejm uważa o wiele wydatniejsze niż dotąd, materialne wyposażenie tego biura za potrzebne, polecając Wydziałowi krajowemu, by na ten cel na razie użył środków, stojących do dyspozycji, a następnie odpowiednie kwoty wstawił w budżet na r. 1910.

IX. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przypomniał reprezentacyom powiatowym i gminnym obowiązek szczególnego uwzględniania wytwórstwa krajowego i pracy krajowej w rozdawnictwie dostaw i robót i wpłynął na uchwalenie regulaty-

wu o rozdawnictwie dostaw i robót, zaleconego przez Wydział krajowy, przez te reprezentacje powiatowe i gminne.

X. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by starał się wydatnemi stypendyami (przy odpowiednim rozkładzie zajęć na szereg lat) kilku ludzi wykształcić i wychować najpierw w teorii ekonomiki społecznej i polityki gospodarczej, następnie w praktyce wyższegożędnego życia gospodarczego, wreszcie w znawstwie aktualnych stosunków gospodarczych i gospodarezo-politycznych szczególnie naszego kraju.

Celem tej akcji ma być przygotowanie materiału na sekretarzy i innych funkcyjnarjuszów korporacji i innych instytucji ekonomicznych, jak Izby handlowe i przemysłowe, Towarzystwa gospodarskie i rolnicze, oraz na urzędników publicznych w działach gospodarezo-politycznych.

XI. Sejm — celem przyspieszenia toku spraw krajowej Komisji dla spraw przemysłowych, szczególnie spraw pożyczkowych — wyraża życzenie,

a) by przewodniczący krajowej Komisji dla spraw przemysłowych prócz zwyczajnych posiedzeń pełnej Komisji, odbywających się w myśl statutu co kwartału zwoływał w roku przynajmniej jedno posiedzenie nadzwyczajne,

b) by komitety stałe wydatniej korzystały z prawa działania w zastępstwie komisji w razach nagłych, unormowanego w §. 7. regulaminu,

c) by urządowanie biura Komisji a szczególnie porozumiewanie się tego biura z biurem departamentu przemysłowego Wydziału krajowego uległo znacznemu uproszczeniu i przyspieszeniu.

XII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w mianowaniu członków krajowej Komisji dla spraw przemysłowych uwzględniał w wyższej mierze niż dotąd przemysłowców i rękodzielników.

XIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wdrożył rokowania z przedsiębiorcami, chcącymi przy pomocy kraju rozszerzyć tkalnię mechaniczną bawełny i lnu w Andrychowie oraz uzupełnić ją blichem, apreturą i przędzalnią, niemniej jak z przedsiębiorcami, chcącymi założyć walcownię rur.

Jako dyrektywa służyć ma Wydziałowi krajowemu układ pierwotny z przedsiębiorcami tkalni mechanicznej w Andrychowie przy podobnem zastosowaniu warunków pomocy kraju.

Izba uchwała bez rozprawy i łącznie wnioski VI.—XIII. komisji.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Maryewskiego:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przy zamierzonej zmianie statutów dla powiatowych Kas chorych, rozciągnął obowiązek bezpłatnego leczenia na żony i małoletnie dzieci należących do tychże Kas.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję p. Maryewskiego.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Zamoyskiego.

1) Sejm wzywa c. k. Rząd, by w myśl rezolucyi, uchwalonej przez Izbę poselską Rady państwa dnia 21. maja 1905 r. w porozumieniu z rządem węgierskim wdrożył kroki w kierunku zniesienia poz. 428 - 434. taryfy cłowej.

2) Sejm wzywa c. k. Rząd, by zanim odpowiednia ustawa dojdzie do skutku, ulgami kolejowo-taryfowymi, przyznawaniem pierwszeństwa przy dostawach państwowych, zapewnieniem udziału w tych dostawach z góry i wszelkimi innymi ułatwieniami popierał rozwój i powstawanie przedsiębiorstw pozakartelowych w tych gałęziach, w których działalność karteli jest dla gospodarstwa społecznego szkodliwą, względnie by podobnymi sposobami chronił konsumpcję przemysłową i ogólną od wyzysku.

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by we wszystkich działach autonomicznej polityki przemysłowej miał powyższe cele na oku, stosując środki powyższe i inne do tych samych celów wiodące, oraz by w tym samym duchu wpływał na inne ciała autonomiczne, w szczególności na gminy

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję p. Zamoyskiego.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Federowicza:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zwołał ankiety fachowe dla zbadania, jaki wpływ wyrzeć mogą projektowane ustawy podatkowe na rozwój przemysłu w Galicyi — oraz by stosownie do wyniku tych badań poczynił odpowiednie u c. k. Rządu kroki dla ochrony krajowego przemysłu.

Przemawia p. Leo i stawia następującą poprawkę do rezolucyi p. Federowicza, a mianowicie, by zamiast słów w rezolucyi p. Federowicza: „wyrzeć mogą projektowane ustawy podatkowe“ umieścić słowa: „wyrzeć może projektowane opodatkowanie podatkiem domowym budynków służących celom przemysłu rękodzielniczego i fabrycznych“.

Izba popiera tę poprawkę p. Leo.

Przemawia p. Federowicz i oznajmia, że zgadza się na tę poprawkę p. Leo.

Marszałek oznajmia, że wobec tej poprawki p. Leo konsekwencyą jest zmiana słów w rezolucyi p. Federowicza, a mianowicie „ankiety fachowe“ na „ankietę fachową“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i zgadza się na rezolucję p. Federowicza z poprawką p. Leo.

Izba uchwała rezolucję p. Federowicza wraz z przyjętą przez niego poprawką p. Leo.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy Posady sanockiej do gminy miasta Sanoka.

Sprawozdawca p. Sare, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia o wcielenie gminy Posady sanockiej, powiatu sanockiego, do gminy miasta Sanoka.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Gminę administracyjną Posada sanocka, powiatu Sanok, wciela się do gminy miasta Sanoka.

Art. II.

Majątek gminny Posady sanockiej zostaje włączony do majątku gminy miasta Sanoka, zaś gmina Sanok przyjmuje na siebie wszystkie zobowiązania gminy Posady sanockiej.

Art. III.

Wszelkie prawa przysługujące c. k. gal. funduszowi propinacyjnemu do końca roku 1910 na terytorium dotychczasowej gminy Posady sanockiej pozostają niniejszą ustawą nienaruszone i gminie miasta Sanoka nie będzie przysługiwać prawo nakładania na dochody z praw tych ani na wykonywanie ich na terytorium dotychczasowej gminy Posady sanockiej do tego czasu żadnych opłat gminnych.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z projektem ustawy o utworzeniu z części gminy Krynica i części obszaru dworskiego Krynicy nowej gminy administracyjnej pod nazwą „Krynica zdroj“.

Sprawozdawca p. Górski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia o utworzeniu z części gminy Krynica i części obszaru dworskiego w Krynicy, w powiecie nowosądeckim, nowej gminy administracyjnej pod nazwą „Krynica zdroj“.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Pozostała część gminy Krynicy nosić będzie nazwę „Krynica wieś“.

Art. I.

Z gminy Krynica, powiatu nowosądeckiego, wydziela się część, która wraz z

częścią obszaru dworskiego w Krynicy tworzyć będzie nową samoistną gminę administracyjną pod nazwą „Krynica zdroj“.

Art. II.

Gminę „Krynica zdroj“ będzie stanowił obszar objęty następującymi granicami:

Począwszy od drogi powiatowej, oznaczonej l. kat. 18144 linia idąca potokiem Hawrań przez parcele l. kat. 12430, 12572, 12573, 12578, 12587, 12592, 12651/1, 12651/2, 12656, 12729, 12738, 12768 12776/1, 12833, 12845, 12849, 12955, dalej pomiędzy drogą oznaczoną l. kat. 18156 a parcelą l. kat. 12956, dalej w kierunku północno-zachodnim między drogą oznaczoną l. kat. 18157 a parcelami l. kat. 12962, 12961, 12960, 12973, 12980, 12985, 13021/1, 13035/1, 13035/2, 13119, 13130, 13190, 13206, 13276, 13275, 13294, 13360, 13373, 13450, 13488, 13490, 13491, 14112, dalej pomiędzy parcelami l. kat. 14112 a 14113, 14178 a 14177, dalej między drogą oznaczoną l. kat. 18158 a parcelami l. kat. 14182, 14220, 14222, następnie pomiędzy parcelami l. kat. 14226 a 14227, 14226 a 14335, 14225 a 14336, dalej w kierunku północnym między drogą oznaczoną l. kat. 18159, a parcelami l. kat. 14367, 14366, 14364, 14352, 14386, 14466, 14471, 14484, 14558, 14569, 14579, 14558, 14577/2, 14577/1, 14652, 18160, 14654, 14662, 14667/1, 14765, 14840, 14848, 14849, 14967, 15003, 15010, 15166, 15167, 15168, 15151/2, 15209, 15213, 15355, 15357, 15452, 15451, 15446, 15512, 15507, 15503, 15610, 15607, 15703, 15701, 15771/1, 15771/2, 15772, 15858, 15860, 15856, 15855, 15958 i 15960, dalej od drogi powiatowej, oznaczonej l. kat. 18144 w kierunku wschodnim potokiem Hawrań przez parcele l. kat. 12426 aż do ujścia tegoż potoku do potoku Kryniczanka, oznaczonego l. kat. 18190, następnie między potokiem Kryniczanka a parcelami l. kat. 3740, 3681, 3678, 3621, 3620, 3553, a stąd północną stroną drogi, oznaczonej l. kat. 18086, t. j. między tą drogą a parcelami gruntowymi l. kat. 3486/2, 3486/1, 18085, 3487, parcelami budowlane-

mi l. kat. 64, 62, parcelami gruntowymi l. kat. 3492 i 3493, następnie pomiędzy parcelami l. kat. 3493 a 3494, 3481 a 3480, 3411 a 3412, 3402 a 3401, 3336 a 3337, 3326 a 3325, 3260 a 3261, 3249 a 3248, 3185 a 3186, 3182 a 3181, 3122 a 3123, 3111 a 3110, 3030 a 3031, 3015/2 a 3014/2, 3015/1 a 3014/1, 2766 a 2767, stąd zaś w prostej linii przez parcele l. kat. 2759, 2757, 2758, 2742, 2739, 2738, 18081, 2652, 2655, 2663, 2667, 2676/2, 2677/1, 2679/1, 2677/2, 2679/1, do południowo-wschodniego rogu parku „Smreczyna“ oznaczonego l. kat. 36, następnie między parcelą l. kat. 36 a parcelami l. kat. 2363, 2362, 2356, 2354, 2352, 2341, 2226, 2225, 2222, 2221/2, 2200, 2199, 2166, 2165, 2144, 2100, 2099, 2092, 2091, 2076, 2074/2, 2074/1, 2067, 2064, 2038, 2037, 2031, 2030, 2018, 2017, 2000/2, 2000/1, 1552, 1550, 1549 i 1537, stąd na wschód ku lasowi „Wojnaczką“, oznaczonego l. kat. 1559, rozgraniczając parcele l. kat. 1536 i 1537, 1536 i 1538, 1535 i 1538, 1533 i 1539, 1532 i 1540 1531 i 1540, dalej południową stroną lasu „Wojnaczką“ aż do drogi gminnej Krynica-Tylicz, oznaczonej l. kat. 18076, to jest między parcelą l. kat. 1559 a parcelami l. kat. 1540, 1541, 1544, 1545, 1558, 1997, 1996, 1995, 1994, 1993, 1992, 1989 i 1988, dalej północną granicą lasu „Zwadliwa“ oznaczonego l. kat. 1969/5, to jest między tą parcelą a parcelami l. kat. 1561, 1562, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569 i 1582, dalej rozgranicza parcele l. kat. 1588 i 1587, 1596 i 1597, 1604 i 1603, 1617 i 1621, 1620 i 1621. 1620 i 1627, 1619 i 1627, 1619 i 1628, 1619 i 1629, 1618 i 1629, 1614 i 1629, następnie przecinając parcelę l. kat. 1629, biegnie pomiędzy parcelami l. kat. 18075 a 1639, 1651 a 1650, 1660 a 1662, 1677 a 1675, 1686 a 1688, 1700 a 1699, 1711 a 1712, dalej między parcelami l. kat. 1711 a 1721, 1710 a 1721. 1710 a 1722, 1722 a 1723, 1725 a 1749, 1744 a 1749, 1752 a 1749, 1752 a 1776, 1774 a 1776, 1779 a 1776. W tem miejscu przecina linia graniczna gminy „Krynica zdroj“ parcelę l. kat. 1801 w kierunku pomiędzy parcelami l. kat. 1774 i 1779 a 1776, na-

stępnie między parcelami l. kat. 1801 a 1802, 1802 a 1803, 1822 a 1821, 1824 a 1823, 1851 a 1852, 1373 a 1355, 1373 a 1356, 1371 a 1370, 1371 a 1366, 1299 a 1300, 1292 a 1299, 1293 a 1292, 1260 a 1261, 1230 a 1229, 1230 a 1136, 1231 a 1136, 1135 a 1136, 1135 a 1138, 1135 a 1132, 1133 a 1131. W tem miejscu przechodzi granica przez potok Powlanki (Farbański), oznaczony l. kat. 18191, rozgranicza parcele l. kat. 1118 i 1098, przecina drogę oznaczoną l. kat. 18073 i biegnie między parcelami l. kat. 1102 a 1115, 1102 a 1116, 1108 a 1116, 1109 a 1116, 1110 a 1111, 1063 a 1111, 1063 a 1062, 1012 a 1013, 1012 a 1005, 1011 a 1005, 1005 a 965, 965 a 966, 962 a 965, 962 a 950, 959 a 950, 958 a 950, 953 a 950, 941 a 950, 938 a 928, 927 a 928, 760 a 759, 769 a 770, 774 a 773, 782 a 773, 782 a 753, 753 a 772, 754 a 757, stąd idzie granicą pomiędzy drogą oznaczoną l. kat. 18071 a parcelami l. kat. 755, 749, 746, 740, 738, 737, 731, dalej między parcelami l. kat. 731 a 734, 731 a 719, 731 a 581, 580 a 581, 571 a 581, 570/1 a 582, 563 a 562, 541 a 542, 436 a 437, 434 a 435, 423 a 422, 380 a 381, 380 a 372, 380 a 79, 376 a 79, 376 a 78, 376 a 72, 71 a 72, 71 a 74, 111 a 109, 150 a 122, 158/2 a 122, 158/2 a 159, 182 a 179, 213 a 179, 213 a 212, 222 a 223, 222 a 239, 244 a 258, 252 a 257, 252 a 253, 252 a 254. Stąd zwraca się granica gminy „Krynica zdroj” na zachód i biegnie wzdłuż granicy gminy „Słotwiny”.

Art. III.

Podział majątku dotychczasowej gminy Krynica pomiędzy gminy „Krynica zdroj” i „Krynica wies” oznaczony jest uchwałą Rady gminnej w Krynicy z dnia 25. sierpnia 1904, a zatwierdzoną przez Radę powiatową w Nowym Sączu uchwałą z dnia 20. września 1904 L. 1956.

Art. IV.

Gmina Krynica wies podlega i nadal

przepisom ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 18.

Gmina Krynica zdroj podlega przepisom ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 51 z następującymi zmianami:

1. Budżet gminy i zakładów gminnych na następny rok administracyjnym a naczelnik gminy przedłożyć Radzie gminnej najpóźniej do końca lipca, a Rada gminna ma ten budżet wziąć pod obrady i uchwalić w ciągu miesiąca września.

2. W skład Rady gminnej wchodzić przez radnych i zastępców wybranych stosownie do postanowień ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51 i przepisów ordynacyi wyborczej gminnej, nadto mianowani przez c. k. Namiestnictwo jako władzę zarządzającą zakładem zdrojowym w Krynicy w imieniu Funduszu religijnego, trzech radni i trzech zastępcy. Natomiast nie przysłużyć funduszowi religijnemu prawo być członkiem Rady gminnej bez wyboru na zasadzie §. 12. wspomnianej ustawy gminnej z tytułu podatków bezpośrednich, opłacanych w gminie Krynica zdroj.

Tych trzech radnych i ich zastępców powołuje c. k. Namiestnictwo na każdorazowy sześcioletni okres wyborczy reprezentacyi gminnej, ma jednak prawo także podczas trwania okresu wyborczego odwołać mianowanego członka Rady gminnej.

Gdyby w czasie sześcioletniego okresu urzędowania ubył który z powołanych radnych lub ich zastępców, będzie w jego miejsce powołany inny radny względnie zastępca, którego mandat będzie jednak trwał tylko do końca bieżącego okresu urzędowania reprezentacyi gminnej.

Powołani radni i ich zastępcy urzędują w każdym razie tak długo, dopóki nowo wybrana Reprezentacya gminna nie obejmie urzędowania.

Radnym i zastępcą nie może być osoba, która jest wyłączona lub wykluczona od obieralności do Reprezentacyi gminnej.

Powołani radni i zastępcy mogą mieć stałe miejsce zamieszkania poza obrębem gminy Krynica zdroj.

Powołani radni i zastępcy posiadają wszelkie prawa i obowiązki na równi z wybranymi członkami Rady gminnej. Mianowani radni mogą też być wybrani członkami Zwierzchności gminnej, o ile nie zachodzą okoliczności wyłączające ich od tego wyboru.

Powołany zastępca bierze udział w obradach i uchwałach Rady gminnej wówczas, jeżeli radny, dla którego on zastępcą ustanowiony został, nie jest obecny na posiedzeniu Rady gminnej.

Art. V.

Ordynacya wyborcza dla gmin z 12. sierpnia 1868 Dz. n. i rozp. kr. Nr. 19 obowiązywać będzie także gminę „Krynica zdroj“ z tą zmianą, że obywatele honorowi tej gminy mają prawo wybierania w myśl §. 1. ust. ordynacyi wyborczej dla gmin.

Art. VI.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostanie rozwiązana Rada gminna w Krynicy, a kierownictwo tak gminy „Krynica wies“ jak i gminy „Krynica zdroj“ będzie oddane tymczasowym zarządom, których skład oznaczy Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Najdalej w sześć tygodni po objęciu urzędowania rozpiszą tymczasowe zarządy wybory do Rad gminnych.

Art. VII.

Gmina „Krynica zdroj“ stanowi zdrojowisko, a rejon zdrojowy obejmuje całą tę gminę.

Ustawa zdrojowa z dnia 4. listopada 1891 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 80 przestaje obowiązywać w gminie „Krynica zdroj“, a wszystkie sprawy zdrojowe w gminie „Krynica zdroj“ i zarząd funduszem taks zdrojowych załatwiać będzie Reprezentacya tej

gminy w poruczonym zakresie działania w sposób, który określi regulamin wydany przez e. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym po wysłuchaniu Rady gminnej „Krynica zdroj“, przy analogicznem zastosowaniu zasadniczych postanowień obowiązującej krajowej ustawy zdrojowej.

Art. VIII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące po dniu ogłoszenia.

Art. IX.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty oraz rolnictwa.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Hanczakowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku p. Kędziora i tow. o uchwaleniu noweli do ustawy z 24. kwietnia 1894 Dz. u. k. l. 49, zmieniającej postanowienia art. 4 tejże ustawy o kosztach zakładania i utrzymania szkół ludowych i o funduszach szkolnych.

Sprawozdawca p. Czartoryski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby zebrawszy w porozumieniu z Radą szkolną krajową daty odnoszące się do wszystkich zobowiązań, które ciężą na gminach i obszarach dworskich na utrzymanie nauczycieli w myśl 2-go ustępu art. 4-go ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 Nr. 49 Dz. u. kr., przedłożył na najbliższej sesji Sejmowi sprawozdanie i postawił odpowiednie wnioski.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Wasung i stawia poprawkę: na końcu dodać słowa: „zmiierzające do zrównania tych ciężarów“.

Izba popiera tę poprawkę p. Wasunga.

Przemawia p. Oleśnicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji, a oddzielnie poprawkę p. Wasunga po odczytaniu jej przez Marszałka uchwała.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad projektem ustawy łowieckiej.

Przemawia sprawozdawca p. Skołoszewski i imieniem komisji oznajmia, że §§. 71—75. opiewają:

§. 71.

Przeciw wyrokowi sądu rozjemczego odwołanie jest niedopuszczalne, służy jedynie zażalenie nieważności po myśli §. 595. procedury cywilnej z 21. sierpnia 1895 Dz. u. p. Nr. 113.

Sądem właściwym jest jednak zawsze sąd, w którego obrębie szkoda wyrządzona została.

§. 72.

Na wypadek, jeżeli sąd rozjemczy żadnego odszkodowania nie przyzna, wówczas żądający odszkodowania ponosi kosztą postępowania.

Jeżeli sąd rozjemczy przyzna odszkodowanie wyższe, jak je obowiązany do od-

szkodowania ugodowo ofiarowywał (§. 67.), wówczas obowiązany do odszkodowania ponosi kosztą postępowania; jeżeli zaś sąd rozjemczy przyzna odszkodowanie równe lub mniejsze, jak je obowiązany do odszkodowania przed zwołaniem sądu rozjemczego w drodze załatwienia ugodowego (§. 67.) ofiarowywał, natenczas sąd rozjemczy orzeknie, czy kosztą postępowania na jedną lub drugą stronę w całości lub też na obie strony i w jakim stosunku nałożone być mają.

Ewentualne kosztą dorady oraz opieki prawnej nie mogą być przez sąd rozjemczy przyznane.

§. 73.

W tych wypadkach, w których podług orzeczenia sądu rozjemczego wysokość wyrządzonej szkody może być trafnie osądzoną dopiero podczas dojrzewania plonów, należy na żądanie jednej ze stron powtórzyć komisyjne badanie przed zbiorem plonów.

§. 74.

Wyrok ma być do dni 3 wygotowany, przez wszystkich sędziów podpisany i stronom doręczony.

Przyznane odszkodowanie oraz kosztą komisyjne mają być w przeciągu dni ośmiu od dnia doręczenia wyroku złożone.

§. 75.

Do dozwoleń egzekucji wyroku sądu rozjemczego powołany jest sąd właściwy (§. 71.).

Po zamknięciu rozprawy Marszałek oznajmia, że do §. 71. zgłosił p. Lewicki następujące dwie poprawki, a mianowicie:

1) dodać ustęp: „Wolno jednak obu stronom zaczepić wysokość przyznanego wynagrodzenia w drodze prawa“ i

2) zamiast słów: „zażalenie nieważności“ wstawić słowa „skarga o unieważnienie“ wyroku sądu rozjemczego,

nadto p. Hanczakowski wniósł poprawkę następującą: zamiast §. 71. według wniosku komisji ma ten §. 71. opiewać:

§. 71.

„Przeciw wyrokom sądu rozjemczego odwołanie jest niedopuszczalne, służy jedynie skarga nieważności z powodów w §. 595 proc. cyw. określonych, którą to skargę atoli w nieprzekraczalnym terminie dni 30 od dnia doręczenia stronie wyroku sądu rozjemczego wnieść należy.

Skargi po upływie tego czasokresu wniesione odrzuci sąd z urzędu i bez dalszej rozprawy.

Sądem właściwym jest jednak zawsze sąd, w którego obrębie leży okręg polowania. W razie gdyby okręg polowania był położony w granicach dwóch lub więcej sądów, służy stronie prawo wniesienia skargi w którymkolwiek z tychże sądów“.

Marszałek wyjaśnia sposób, w jaki zarządzi głosowanie nad §. 71 i poprawkami.

Izba poprawkę p. Hanczakowskiego odrzuca, oddzielnie uchwała §. 71 zgodnie z wnioskiem komisji z opuszczeniem słów: „zażalenie nieważności“ następnie poprawkę drugą p. Lewickiego odrzuca, a uchwała słowa „zażalenie nieważności“ zgodnie z wnioskiem komisji, oddzielnie pierwszą poprawkę p. Lewickiego odrzuca.

Izba uchwała bez rozprawy i łącznie §§. 72—75 zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, że ustawa, łowiecka została uchwalona w drugim czytaniu, trzecie czytanie ustawy umieści na na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Następuje:

Wybór trzech zastępców członków Wydziału krajowego.

Marszałek zarządza wybór 1 zastępcy członka Wydziału kraj. p. Dąbskiego,

i zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. T. Starucha, Kręzła, Rittla i Krzczunowicza.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis posłów, którzy oddają kartki.

Marszałek zamyka głosowanie i wzywa komisję do przeprowadzenia skrutynium. Tymczasem zarządza wybór jednego zastępcy członka Wydziału krajowego p. Keweluka, do komisji skrutacyjnej zaprasza pp. Wrześniowskiego, Merunowicza, Tracza i Czecha.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis posłów, którzy oddają kartki.

Marszałek zamyka głosowanie i wzywa komisję do przeprowadzenia skrutynium.

P. Krzczunowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 94 posłów. P. Stanisław Jędrzejowicz otrzymał 94 głosów.

Marszałek stwierdza ten rezultat wyboru.

Marszałek zarządza wybór jednego zastępcy członka Wydziału krajowego p. Onyszkiewicza.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. T. Starucha, Kręzła, Rittla i Krzczunowicza, a posłów wzywa do oddawania kartek.

Sekretarz p. St. H. hr. Badeni odczytuje spis posłów, którzy oddają kartki.

Marszałek zamyka głosowanie i wzywa do przeprowadzenia skrutynium tego wyboru.

P. Merunowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru drugiego zastępcy członka Wydziału krajowego.

Głosowało 96 posłów. Absolutna większość 49. P. Józef Hanczakowski otrzymał 92 głosów, 3. kartki białe p. Stanisław Jędrzejowicz 1 głos.

Marszałek stwierdza ten rezultat wyboru.

Marszałek oznajmia, że nim komisya skrutacyjna ukończy skrutynium —

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie wyboru 8 członków Wydziału galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Pilat odczytuje następujące sprawozdanie Wydziału krajowego:

Wysoki Sejmie!

W myśl postanowień §. 50. ustęp I. statutu gal. Kasy oszczędności we Lwowie, Wydział tej kasy składa się z 12 członków, z których — jak długo potrwa poręka kraju — ośmiu wybiera Sejm krajowy na wniosek Wydziału krajowego bądź to z grona członków Towarzystwa Kasy oszczędności, bądź z poza grona tego Towarzystwa na lat 3, — zaś pozostałych czterech wybiera Walne Zgromadzenie Towarzystwa Kasy oszczędności ze swego grona na ten sam przeciąg czasu.

Na tej podstawie wybrał Wysoki Sejm uchwałą z dnia 18. listopada 1905 i przy uzupełniającym wyborze uchwałą z dnia 13. marca 1907 następujących członków Wydziału kasy:

1. Dra Władysława Abrahama, 2. Dra Jarosława Kułaczkowskiego, 3. Dra Władysława Jahla, 4. Dra Adolfa Liliena, 5. Stanisława Niezabitowskiego, 6. Eugeniusza Pierożyńskiego, 7. Władysława Piwockiego, 8. Dr. Zygmunta Skowrońskiego.

Ponieważ obecnie gaśnie mandat wymienionych wyżej przez Wysoki Sejm wybranych członków Wydziału Kasy, przeto Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybrać na 3 lata członkami Wydziału galicyjskiej Kasy oszczędności:

1. Dra Władysława Abrahama, prof. Uniwersytetu we Lwowie,

2. Władysława Długosza, posła na Sejm krajowy,

3. Dra Władysława Jahla, posła na Sejm krajowy,

4. Dra Jarosława Kułakowskiego, dyrektora Towarzystwa „Dniestr“,

5. Dra Adolfa Liliena, szefa domu bankowego,

6. Stanisława Niezabitowskiego, właściciela dóbr i posła na Sejm kraj.,

7. Eugeniusza Pierożyńskiego, emeryt. radcę Wydziału kraj.,

8. Władysława Piwockiego, radcę e. k. wyższego Sądu kraj. we Lwowie.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Marszałkowieza, A. Teodorowicza, Tracza i Bednarskiego, a posłów wzywa do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek oznajmia, że w piątek umieści na porządku dziennym wybór dwóch członków i dwóch zastępców członków kraj. komisji dla włości rentowych.

Marszałek wzywa p. Krzczunowicza do zdania sprawy z wyniku skrutynium wyboru trzeciego zastępcy członka Wydziału krajowego.

P. Krzczunowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium tego wyboru.

Głosowało 95 posłów. Absolutna większość 48.

PP. Oktaw Sala otrzymał 71, Schnell 15, Bandrowski 5, Leo 2 głosy, a dwie kartki oddano białe.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru.

Po chwili p. Bednarski zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru 8 członków Wydziału galic. Kasy oszczędności.

Głosowało 110 posłów Absolutna większość 56.

Otrzymali pp.

Abraham Władysław 110,

Długosz Władysław 110,

Jahl Władysław 110,

Kułaczkowski Jarosław 100,

Lilien Adolf 110,

Niezabitowski Stanisław 110,

Pierożyński Eugeniusz 110,

Piwocki Władysław 105,

Ochrymowicz 4,

Żardecki 5.

Marszałek stwierdza ten rezultat wyboru i odracza posiedzenie do godziny 7 wieczorem.

Przerwa posiedzenia o godzinie 1 minut 55 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 28. października 1908.

Początek o godzinie 7 minut 45 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji solnej o sprzedaży soli pod zarządem Wydziału krajowego, tudzież o wnioskach i petycjach odnoszących się do tego przedmiotu.

Sprawozdawca p. Merunowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

A) Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego o sprzedaży soli pod jego zarządem l. s. 40/908 Sejm przyjmuje do wiadomości i udziela mu absolutorium z rachunków krajowego funduszu solnego za rok 1907.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby soli warzonki nienależycie wysuszonej, albo też w topkach niemających należytej wagi do transportu nie przyjmował, jak również ażeby nie przyjmował do młynów soli kamiennej, ilem zanieczyszczonej.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z c. k. władzami skarbowymi wziął pod rozwagę zmianę formy topek soli warzonki w sposób uła-

twiający pakowanie, a także kwestyę dostarczenia soli do handlu w pakietach półkilogramowych, wreszcie zaprowadzenie pakowania także soli warzonki w pakiety, zawierające po 10 kilogramów.

IV. W uwzględnieniu petycji l. s. 120/908 Sejm przyznaje p. Maryi Gerard-Festenburgowej, wdowie po urzędniku krajowego Zarządu sprzedaży soli, jednorazowy dar z łaski w kwocie 400 K., płatny w r. 1909.

V. Przychylając się do prośby, wyrażonej w podaniu l. s. 783/908, Sejm przyznaje p. Stanisławie Marcinkiewiczowej, wdowie po adwokatcie conceptowym krajowego Zarządu sprzedaży soli, ś. p. Ludwiku Marcinkiewiczowi, z krajowego funduszu solnego stały dodatek do pensji wdowiej w kwocie 240 K. rocznie, licząc od dnia 6. kwietnia 1908 jako dnia śmierci jej męża.

B) Nadto raczy Wysoki Sejm uchwalić następujące wezwanie do c. k. Rządu:

1. W interesie wykończenia i ustalenia krajowej organizacji sprzedaży soli kamiennej w Galicyi — Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby koniecznie zwinął przedsiębiorstwo sprzedaży soli kamiennej przez organa Zarządu c. k. kolei państwowych w Galicyi;

b) ażeby z kopalni wielkiej dostarczał krajowemu Zarządowi sprzedaży soli

do mielenia sól w bryłach drobnych i troskliwie przebranych, t. j. z usunięciem kawałków zanieczyszczonych iłem:

c) ażeby pozwolił na wprowadzenie do handlu mielonej czystej soli szybikowej, jako specjalnego gatunku soli po cenie cokolwiek droższej — albo też ażeby zezwolił na sprzedaż w okręgu sprzedaży soli kamiennej w pewnym procentowym stosunku soli warzonki;

d) ażeby zezwolił na sprzedaż soli kamiennej w kruchach, o ile możności jak najlepszej;

2 ażeby zniżył taryfę kosztów przewozu wszelkich gatunków soli c. k. kolejami państwowemi; a co najmniej, ażeby zrównał taryfę przewozową soli kamiennej z kosztami przewozu soli warzonki;

3. ażeby udzielił Wydziałowi krajowemu i reprezentacji interesów rolniczych do wiadomości wyniki dotyczących poszukiwań soli potasowych w Kaluszu, Morszynie i Stebniku;

4. ażeby wobec tegorocznych klęsk rolniczych dostarczył bezpłatnie znaczniejszych ilości soli bydłowej i odpadków solnych do poprawy zepsutej paszy w okolicach dotkniętych klęskami;

5. ze względu na klęski rolnicze, a także w interesie podniesienia hodowli bydła w kraju, ażeby zastosowywał jak najliberalnej istniejące istniejące przepisy co do korzystania ze źródeł solnych przez hodowców bydła;

6. ażeby przeprowadził obniżenie ceny fiskalnej gatunków soli spożywczej dla ludzi.

C) Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycje gmin powiatu Kałuskiego: Kałusz l. s. 833 i 835, Nowy Kałusz l. s. 832, Kamień l. s. 2.169, Krechowice l. s. 709, Medynia l. s. 289, Niegowić l. s. 1.984, Przewoziec l. s. 1.985, Siwka l. s. 1.540, Słoboda równiańska l. s. 2.314, Stańków l. s.

1.541, Topolsko l. s. 2.315, Wierzchnia l. s. 1.902; tudzież gminy Orów w powiecie drohobyckim, a wreszcie gmin górskich okręgu sądowego boleśchowskiego o pozwolenie względnie ułatwienia w poborze surowicy solnej odstępuje się c. k. Rządowi do przychylnego załatwienia w myśl uchwały B/5.

Powyższemi wnioskami komisji solnej uznaje się za załatwione wnioski posłów:

L. s. 1.093. dra Iwana Makucha w sprawie pobierania soli przez sklepikarzy wiejskich;

L. s. 800 Wincentego Witosa w sprawie nadużyć handlarzy i dostarczania soli w dobrej jakości;

L. s. 1.253 Wojciecha Szweda o zniesienie ceny transportu kainitu dla włościan;

L. s. 1.094 Wojciecha Szweda o sprzedaż soli kamiennej w kruchach;

L. s. 2.003 dra Iwana Kurowca w sprawie poszukiwań sylwinu;

L. s. 1.930 Tymoteusza Starucha o dostarczenie soli dla rolników nawiedzonych klęskami w powiecie brzeżańskim;

L. s. 1.931 Pawła Dumki — o to samo dla powiatu tarnopolskiego;

L. s. 1.443 Oleksy Kryswatego — dla powiatu zbaraskiego;

L. s. 1.455 hr. Franciszka Zamoyskiego — dla powiatu Drohobyckiego;

L. s. 799 Łazarza Winniezuka — dla powiatu drohobyckiego;

L. s. 2.124 Jana Bisa — dla powiatu niżańskiego.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Wasung.

Przemawia p. Marszałkiewicz i stawia następującą poprawkę:

włączyć do rezol. solnej jako punt 4.:

Poleca się Wydziałowi kraj.

IV. a) by dołożył wszelkich starań, aby uzyskać od c. k. Rządu dokładne wyjaśnienia co do wyników badań geologicznych przedsięwziętych w kopalniach w Kałuszu i Stebniku;

b) aby na podstawie otrzymanych wyjaśnień ułożył projekt zużytkowania w jak najszerszej mierze znalezionych tam płodów kopalnych dla rolnictwa krajowego i aby wdrożył rokowania z c. k. Rządem, by tenże projekt ten przyjął i w życie wprowadził;

c) aby z wyniku swych starań złożył Sejmowi sprawozdanie na najbliższej sesyi.

Przemawia p. Senyk i stawia następującą rezolucyę:

do wn. III. dodać słowa: „a póki to nie nastąpi, opakowanie obecnych topek soli w papier kartonowy po 10 sztuk, jak to już praktykuje się w Galicyi zachodniej”.

Przemawia p. Staruch i stawia następującą rezolucyę:

1. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby po myśli uchwały komisji budżetowej Rady państwa — udzielał bezpłatnej solanki gminom tych powiatów, gdzie są źródła solankowe.

2. Wzywa się c. k. Rząd o usunięcie trudności i szyskanowań ludności przy porborze solanki.

Przemawia p. Skarbek i stawia następujące rezolucye:

1. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby postarał się o poprawę jakości soli w warzelniach rządowych tak, aby nie dochodziła do rąk odbiorców w stanie nieczystym i sypkim.

2. Wzywa się Wydział krajowy, aby dążył do uzyskania u c. k. Rządu odpowiednich środków finansowych, celem u-

możliwienia podniesienia prowizyi drobnym sprzedawcom, a tem samem zapewnił im godziwy a umiarkowany zysk na handlu solą.

Pzzemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Jedynak.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Merunowicz.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek oznajmia, że p. sprawozdawca przyjął poprawkę p. Senyka, zgłoszoną do wniosku III. komisji, wóbec czego podda łącznie pod uchwałę Izby wszystkie wnioski komisji, wraz z tą poprawką p. Senyka, przyjętą przez p. sprawozdawcę:

Sprawozdawca czyta:

A) Wysoki Sejm raczy uchwilić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego o sprzedaży soli pod jego zarządem l. s. 40/908 Sejm przyjmuje do wiadomości i udziela mu absolutoryum z rachunków krajowego funduszu solnego za rok 1907.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby soli warzonki nienależycie wysuszonej, albo też w topkach niemających należytej wagi do transportu nie przyjmował, jak również ażeby nie przyjmował do młynów soli kamiennej, ilem zanieczyszczonej.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z c. k. władzami skarbowemi wziął pod rozwagę zmianę formy topek soli warzonki w sposób, ułatwiający pakowania, a także kwestyę dostarczania soli do handlu w pakietach półkilogramowych, wreszcie zaprowadzenie pakowania także soli warzonki w pakiety, zawierające po 10 kilogramów, a póki to nie nastąpi, opakowanie obecnych topek soli w papier kartonowy po 10 sztuk, jak to już praktykuje się w Galicyi zachodniej.

IV. W uwzględnieniu petycji l. s. 120/908 Sejm przyznaje p. Maryi Gerard-Festenburgowej, wdowie po urzędniku krajowego Zarządu sprzedaży soli, jednorazowy dar z łaski w kwocie 400 koron, płatny w r. 1909.

V. Przychylając się do prośby, wyrażonej w pedaniu l. s. 783/908, Sejm przyznaje p. Stanisławie Marcinkiewiczowej, wdowie po adjunkcie konceptowym krajowego Zarządu sprzedaży soli, ś. p. Ludwiku Marcinkiewiczowi, z krajowego funduszu solnego stały dodatek do pensji wdowiej w kwocie 240 kor. rocznie, licząc od dnia 6. kwietnia 1908, jako dnia śmierci jej męża.

B) Nadto raczy Wysoki Sejm uchwalić następujące wezwanie do c. k. Rządu:

1. W interesie wykończenia i ustalenia krajowej organizacji sprzedaży soli kamiennej w Galicyi — Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby koniecznie zwinął przedsiębiorstwo sprzedaży soli kamiennej przez organa Zarządu c. k. kolei państwowych w Galicyi;

b) ażeby z kopalni wielickiej dostarczał krajowemu Zarządowi sprzedaży soli do mielenia sól w bryłach drobnych i troskliwie przebranych, t. j. z usunięciem kawałków zanieczyszczonych iłem;

c) ażeby pozwolił na wprowadzenie do handlu mielonej czystej soli szybikowej, jako specjalnego gatunku soli, po cenie cokolwiek droższej — albo też, ażeby pozwolił na sprzedaż w okręgu sprzedaży soli kamiennej w pewnym procentowym stosunku soli warzonki;

d) ażeby zezwolił na sprzedaż soli kamiennej w kruchach, o ile możności jak najlepszej;

2. ażeby zniżył taryfę kosztów przewozu wszelakich gatunków soli c. k. kolejami państwowymi; a co najmniej, ażeby zró-

wnął taryfę przewozową soli kamiennej z kosztami przewozu soli warzonki;

3. ażeby udzielił Wydziałowi krajowemu i reprezentacyi interesów rolniczych do wiadomości wyniki dotychczasowych poszukiwań soli potasowych w Kałuszu, Morzycie i Stebniku;

4. ażeby wobec tegorocznych klęsk rolniczych dostarczył bezpłatnie znaczniejszych ilości soli bydłowej i odpadków solnych do poprawy zepsutej paszy w okolicach dotkniętych klęskami;

5. ze względu na klęski rolnicze, a także w interesie podniesienia hodowli bydła w kraju, ażeby zastawał jak najliberalniej istniejące przepisy co do korzystania ze źródeł solnych przez hodowców bydła;

6. ażeby przeprowadził obniżenie ceny fiskalnej gatunków soli spożywczej dla ludzi.

C) Wysoki Sejm raczy uchwalić;

Petycje gmin powiatu kałuskiego: Kałusz l. s. 833 i 835, Nowy Kałusz l. s. 832, Kamień l. s. 2.169, Krechowice l. s. 709, Medynia l. s. 289, Niegowie l. s. 1.984, Przewoziec l. s. 1.985, Siwka l. s. 1.540, Słoboda równiańska l. s. 2.314, Stańków l. s. 1.541, Topolsko l. s. 2.315, Wierzchnia l. s. 1.902, tudzież gminy Orów w powiecie drohobyckim, a wreszcie gmin górskich okręgu sądowego bolechowskiego o pozwolenie względnie ułatwienia w poborze surowicy solnej odstępuje się c. k. Rządowi do przychylnego załatwienia w myśl uchwały B/5.

Powyższemi wnioskami komisji solnej uznaje się za załatwione wnioski posłów:

L. s. 1.093. dra Iwana Makucha w sprawie pobierania soli przez sklepikarzy wiejskich;

L. s. 800 Wincentego Witośa w sprawie nadużyć handlarzy i dostarczania soli w dobrej jakości;

L. s. 1.253 Wojciecha Szweda o zaiznienie ceny transportu kainitu dla właścian:

L. s. 1.094 Wojciecha Szweda o sprzedaż soli kamiennej w kruchach;

L. s. 2.003 dra Iwana Kurowca w sprawie poszukiwań sylwinu;

L. s. 1.930 Tymoteusza Starucha o dostarczenie soli dla rolników nawiedzonych klęskami w powiecie brzeżańskim;

L. s. 1.931 Pawła Dumki — o to samo dla powiatu tarnopolskiego;

L. s. 1.443 Ołeksy Kryswatego — dla powiatu zbaraskiego;

L. s. 1.455 hr. Franciszka Zamojskiego — dla powiatu drohobyckiego;

L. s. 799 Łazarza Winniczuka — dla powiatu stanisławowskiego;

L. s. 2.124 Jana Bisa — dla powiatu rizańskiego.

Izba łącznie i bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji wraz z poprawką p. Senyka, przyjętą przez p. sprawozdawcę.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Marszałkowieza:

włączyć do rezol. kom. solnej jako punkt 4.

Poleca się Wydziałowi krajowemu

IV. a) by dołożył wszelkich starań, aby uzyskać od c. k. Rządu dokładne wyjaśnienia co do wyników badań geologicznych przedsięwziętych w kopalniach w Kałuszu i Stebniku,

b) aby na podstawie otrzymanych wyjaśnień ułożył projekt zużytkowania w jak najszerszej mierze znalezionych tam pldów kopalnych dla rolnictwa krajowego i aby wdrożył rokowania z c. k. Rządem by tenże projekt ten przyjął i w życie wprowadził,

c) aby z wyniku swych starań złożył Sejmowi sprawozdanie na najbliższej sesyi.

Izba bez rozprawy uchwała rezolucję p. Marszałkowieza.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Skarbka:

1. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby postarał się o poprawę jakości soli w warzelniach rządowych tak, aby nie dochodziła do rąk odbiorców w stanie nieczystym i sypkim.

2. Wzywa się Wydział krajowy, aby dążył do uzyskania u c. k. Rządu odpowiednich środków finansowych celem umożliwienia podniesienia prowizyi drobnym sprzedawcom, a tem samem zapewnił im godzlny a umiarkowany zysk na handlu solą.

Izba bez rozprawy i łącznie uchwała te rezolucye p. Skarbka.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję pierwszą p. T. Starucha.

1. Wzwwa się c. k. Rząd, ażeby po myśli uchwały komisji budżetowej rady państwa — udzielał bezpłatnej solanki gminom tych powiatów, gdzie są źródła solankowe.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i wnosi następującą poprawkę do tej rezolucyi p. T. Starucha, zamiast słów „solanki gminom tych powiatów gdzie“ umieścić słowa „solanki tym gminom, gdzie“.

P. T. Staruch oznajmia, że godzi się na poprawkę p. sprawozdawcy zgłoszoną do jego rezolucyi.

Izba uchwała tę rezolucję pierwszą p. T. Starucha wraz z poprawką p. sprawozdawcy na którą zgodził się p. T. Staruch.

Marszałek odczytuje następującą drugą rezolucję p. T. Starucha:

2. Wzywa się c. k. Rząd o usunięcie trudności i szykanowań ludności przy porborze solanki.

Izba bez rozprawy odrzuca tę rezolucyę p. T. Starucha.

Następuje:

Rozprawa szczegółowa nad budżetem krajowym na rok 1908 i 1909.

Marszałek oznajmia, że będzie otwierał rozprawę ogólną nad każdą rubryką budżetu funduszu krajowego na rok 1908 i 1909.

W rozprawie szczegółowej będzie poddawał sumarycznie pod uchwałę Izby te pozycye, do których nie zgłoszono poprawek, przy tych zaś pozycyach, do których będą zgłoszone poprawki, otwierać będzie rozprawę.

W Izbie nikt nie sprzeciwia się temu sposobowi postępowania.

Izba uchwała następnie bez rozprawy wniosek sekretarza p. Urbańskiego o uwolnienie pp. sprawozdawców budżetu od czytania odnośnych sprawozdań.

Następuje:

Rubryka I.

Reprezentacya kraju.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Marszałkiewicz.

Marszałek udziela głosu p. Hanczakowskiemu.

P. Hanczakowski nieobecny w Izbie.

Przemawia p. Skwarko.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek przerywa p. Stojałowskiemu i wzywa go, by mówił o przedmiocie będącym na porządku dziennym.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek przerywa ponownie p. Stojałowskiemu, i wzywa go by trzymał się przedmiotu.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Skałkowski czyta:

Budżet krajowy na r. 1908.

Rubryka I.

Reprezentacya kraju.

Wysoki Sejm raczy uchwalić

następujące pozycye wydatkow w rubr. I. budżetu na rok 1908:

Poz.	1. koszta podróży pp. posłów	9.500 K
„	2. diety pp. posłów	72.000 „
„	3 koszta druków	54.000 „
„	4. spisywanie sprawozdań	12.000 „
„	5. pisarze dzienni	1.300 „
„	6. remuneracye urzędników	2.400 „

Poz. 7. służba	2.600 K
„ 8. opał	3.000 „
„ 9. czyszczenie podłóg	200 „
„ 10. potrzeby kancelaryjne	2.000 „
„ 11. na uzupełnienie biblioteki sejmowej	400 „
„ 12. rozmaite	1.000 „
razem	<u>160.400 K.</u>

D o c h o d y.

Poz. 1. ze sprzedaży druków sejmowych	50 K
---	------

Budżet krajowy na r. 1909.

Rubryka I.

Reprezentacja kraju.

Wysoki Sejm raczy uchwalić

następujące pozycje wydatków w rubr. I. budżetu na rok 1909:

Poz. 1. Koszta podróży pp. posłów	9.500 „
„ 2. Dyety pp. posłów	72.000 „
„ 3. Koszta druków	60.000 „
„ 4. Spisywanie sprawozdań	12.000 „
„ 5. Pisarze dzienni	1.300 „
„ 6. Remuneracye urzędników	2.400 „
„ 7. Służba	2.600 „
„ 8. Opał	3.000 „
„ 9. Czyszczenie podłóg	200 „
„ 10. Potrzeby kancelaryjne	2.000 „
„ 11. Na uzupełnienie biblioteki	1.000 „
„ 12. Rozmaite	1.000 „
Razem	<u>167.000 K.</u>

D o c h o d y.

Poz. 1. Ze sprzedaży druków	50 K.
---------------------------------------	-------

Izba uchwała bez rozprawy i łącznie Rub. I. na reprezentację kraju budżetu krajowego na r. 1908 i 1909 zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania zgłoszonych wniosków nagłych.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący:

W n i o s e k n a g ł y.

W gminie Osiek koło Żmigroda spłonęło w dniu wczorajszym 41 budynków, wskutek czego około 50 rodzin pozostało bez dachu i chleba.

Szkodę zrządzoną przez pożar ocenia Zarząd gminy na 500.000 kor.

Wobec tego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przeznacza się do dyspozycji Wydziału krajowego kwotę 10.000 kor. na zapomogi dla mieszkańców gminy Osiek koło Żmigroda, dotkniętych w dniu 27 października b. r. klęską pożarną.

Lwów dnia 28. października 1908.

Wnioskodawca:
Dr. Fr. Stefczyk.

Ptak, Jampolski, Kręzel, Bernadzikowski, Jedynek, Witos, Bojko, Skwarko, Styła, T. Staruch, Lewakowski, Oleśniki, A. Staruch Korol, Hanczakowski, Szwed, St. H. Badeni.

P. Stefczyk uzasadnia nagłość tego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała.

Następnie p. Stefczyk pod względem formalnym wnosi na przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku p. Stefczyka komisji budżetowej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący:

W n i o s e k n a g ł y.

Zważywszy, że na linii kolei północnej od Krakowa po Dziedzice za dawnej Dyrekcji ponadawano posady urzędnicze i służbowe znacznej liczbie obcokrajowców, którzy nawet z publicznością nie mogą się porozumieć w polskim języku;

zważywszy, że szczególnie w Krakowie na kilkudziesięciu urzędników jest za ledwie dwu Polaków, a między służbą pozostającą w ciągłej styczności z ludnością, jak n. p. portoerzy, są ludzie niewładający polskim językiem --

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd stanowczo, ażeby na stacyach kolei północnej po Dziedzice — a przedewszystkiem w Krakowie, na urzędowe i służbowe stanowiska powołał takich funkcyonaryuszy, którzy władają dobrze językiem polskim.

Wnioskodawca:
Ks. Stojałowski.

Stapiński, Rutowski, Bis, Bernadzikowski, Pastor, Stefczyk, Bojko, Jedynek, Kędzior, Wasung, Sobolewski, Styła, Kręzel, Szwed, Ptak, Cipser, Lewakowski, Skarbek, Obertyński, Maiss, Cielecki, Bednarski, Paygert, Merunowicz, E. Mycielski, Federowicz, Halban, Leo, Krzeczunowicz, Krzysztofowicz, Niezabitowski, Theodorowicz, Horodyski, Vienien, Schnell, Zamoyski, Wł. Kraiński, Garapich, Jabłoński.

P. Stojałowski uzasadnia nagłość tego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała.

Następnie p. Stojałowski pod względem formalnym wnosi na przekazanie tego wniosku komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku p. Stojałowskiego komisji kolejowej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarze p. p. Urbański, a następnie Skwarko odczytują zgłoszone wnioski i interpelacje, które opiewają:

W n i o s e k.

Ponieważ przepis §. 18. ustawy budowlanej dla m. Krakowa z 18. lipca 1883 Dz. u. kr. Nr. 63 okazał się ze względu na obecny rozwój miasta odnośnie do śródmieścia nieodpowiedni, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Do ustępu trzeciego §. 18. ustawy budowlanej m. Krakowa dodaje się słowa:

„Ograniczenie to nie dotyczy śródmieścia, o ile chodzi o budowę dwu lub trzechpiętrowych domów o wysokości maksymalnej 19 metrów“.

Wnioskodawca:
Federowicz.

Skarbek, Sare, Sapieha, Bojko, Loewenstein, Merunowicz, Tertil, Wine, Kraiński, Garapich, Leo, Rittel, Landau, Doliński, Battaglia, Michałowski, Maryewski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby utworzył c. k. Starostwo w Gwoźdzu.

Wnioskodawca:
Krzysztofowicz.

L. Cieński, Laskowski, Korytowski, Moysa, Vivien, Skalkowski, Jul. Brunicki, Sznell, Theodorowicz, Trzeciecki, Czartoryski, Wincenty Kraiński, Horodyski, Obertyński.

I n t e r p e l a c y a

p. Dra Makucha i tow. do c. k. Rządu w sprawie postąpienia c. k. Starostwa w Horodence względem tow. gimnastycznego i pożarnego „Sicz“ w Sokirczynie.

Towarzystwo gimnastyczne i straży ogniowej „Sicz“ w Sokirczynie pow. Horodenska wniosło do c. k. Starostwa w Horodence prośbę o pozwolenie członkom tego

towarzystwa nosić przy publicznych występach odznaki towarzyskie t. zw. „tenty“ któreto odznaki wedle statutu towarzystwa, przyjętego do wiadomości władzami, mają prawo członkowie towarzystwa nosić.

Orzeczeniem c. k. Starostwa w Horodence z 21. września 1908 l. 14972 zakazało wspomniane Starostwo nosić takie odznaki ponieważ noszenie „tent“ nie jest konieczne potrzebne do wykonywania przez członków towarzystwa obowiązków statutem wskazanych“.

Ponieważ w danym wypadku c. k. Starostwo w Horodence nadużyło statut towarzystwa, przyjęty przez władze do wiadomości, a oprócz tego naruszyło prawne zasady o noszeniu odznak towarzyskich ponieważ dalej referujący urzędnik pokazał nieznaną ruskiego języka w piśmie, przeto zapytują podpisani:

1. Czy c. k. Rządowi wiadomy jest naprowadzony fakt bezprawnego postąpienia c. k. Starosty w Horodence wobec tow. „Sicz“ w Sokirczynie?

2. Czy c. k. Rząd skłonny jest pouczyć c. k. Starostwo w Horodence, by trzymało się przepisów prawnych przy załatwianiu prośb o pozwolenie noszenia odznak towarzyskich?

3. Czy c. k. Rząd skłonny jest pouczyć podwładne sobie władze, by one trzymały się ustawy i tym sposobem nniemożliwiły powtórzenie się podobnego naruszenia ustawy?

4. Czy c. k. Rząd skłonny jest pociągnąć do odpowiedzialności urzędnika Starostwa za nieznaną ruskiego języka w piśmie?

Wnioskodawca:
Makuch.

Lewicki, Oleśnicki, Kiweluk, Skwarko, Sodomora, Dumka, T. Staruch, A. Staruch, Sandulak, Kurowiec, Szwed, Stojalowski, Winniczuk, Dudykiewicz, Korol, Myroniuk-Zajaczk.

I n t e r p e l a c y a

posła Dra K. Lewickiego i tow. do c. k. Rządu w sprawie wyborów gminnych we wsi Koniuchy pow. Brzeżany.

Dnia 10. kwietnia 1908 r. odbyły się formalnie wybory gminne we wsi Koniuchy pow. Brzeżany, ale przeciw tym wyborom wniesiono bezpodstawny protest w interesie nieprawnie urzędujących członków starej Rady gminnej, którzy dopuścili się stwierdzonych nadużyć na szkodę gminy. Aby tej gminie dopomódz do zaprowadzenia porządku przez nową Radę gminną, zapytujemy:

Czy zechce c. k. Rząd rozporządzić, aby jak najrychlej załatwiono sprawę wyborów gminnych we wsi Koniuchy w brzeżańskim powiecie i aby wprowadzono w urzędowanie nową Radę gminną?

Interpelant
Kost Lewicki.

Kurowiec, Skwarko, A. Staruch, T. Staruch, Dumka, Sodomora, Sandulak, Makuch, Winniczuk, Oleśnicki, Kiweluk, Korol, Hanczakowski, Myroniuk-Zajaczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Dra Kostia Lewickiego i tow. do c. k. Rządu i Wydziału krajowego w sprawie koniecznej regulacji rzeki Zgniłej Lipy na przestrzeni od Bursztyna do wsi Korostowice pow. Rohatyn.

Rzeka Gnila Lipa, uregulowana w górnym biegu aż do Bursztyna, wylewa kilkakrotnie do roku tuż za Bursztynem i zalewa grunta położone pod Bursztynem i dochodzi do sąsiedniej wsi Korostowice, gdzie nie tylko zamula pola, sianożęcie i pastwiska, ale także niszczy włościom gospodarstwa i mieszkalne budynki.

Z uwagi na to, że gminy Bursztyn i Korostowice zgłosiły się do spółki wodnej i dla zapobieżenia gospodarczej ruinie swoich członków oczekują jak najrychlejszego skutecznienia tej regulacji —

przezo zapytujemy:

Czy raczy c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym wydać wskazane zarządzenia w celu bezzwłocznego przeprowadzenia koniecznej regulacji rzeki Gnila Lipa na przestrzeni od Bursztyna do wsi Korostowice pow. Rohatyn?

Interpelant:
Dr. Kost Lewicki.

Kurowiec, Skwarko, A. Staruch, T. Staruch, Dumka, Sodomora, Sandulak, Makuch, Oleśnicki, Kiweluk, Korol, Winniczuk, Hanczakowski, Myroniuk-Zajaczuk.

I n t e r p e l a c y a

Dra Makucha i tow. do Wydziału krajowego w sprawie postępowania Wydziału krajowego w Buczaczu w sprawach budowlanych.

W Złotym Potoku kilkaset metrów od lasu p. Gniewosza pobudował Fed' Petruszczak za ustnem pozwoleniem naczelnika gminy chatę dla swego zięcia Kramarczuka, a to obok mieszkań i budynków innych gospodarzy, którzy już 7 lat koło lasu mieszkają.

Gdy o tem dowiedział się p. Gniewosz, wylał pismem do l. 1918/8 Wydział powiatowy za to, że pozwolił chłopu budować się w pobliżu pańskiego lasu, nie spytawszy, czy pan na to się godzi.

Wydział powiatowy polecił wójtowi natychmiast zabronić dalszej budowy, na którą wójt niedawno pozwolił, a która tymczasem prawie była na ukończeniu, tak że tylko pieców w chacie brakowało.

Wójt zabronił kończyć budowę, a chłop rozumie się powołuje się na dawniejsze pozwolenie na budowę i nie chce burzyć chaty.

Dnia 28. maja 1908 bierze wójt zandarmów i miejskich włóczęgów i idzie burzyć chatę, chociaż przeciw poleceniu Wydziału powiatowego wniesiono rekurs, którego nie załatwiono w Wydziale krajowym.

Chłop broni się i za to otrzymuje kilka tygodni aresztu. Przez to bezprawne działanie Wydziału powiatowego w Buczaczu i naczelnika gminy w Złotym Potoku poniósł Fed' Petruszczak na paręset kor. stratę, a do tego bezprawnego kroku użył jeszcze i c. k. rządową żandarmeryę.

Na wszelkie ustne interwencye adwokata w Wydziale powiatowym w Buczaczu była jedyna odpowiedź: Idźcie do p. Gniewosza, jak on pozwoli, to i my pozwolimy. A p. Gniewosz mówi, że on nie pozwoli, bo obawia się, że będą mu las rozkradali.

Jak tak dobrze pójdzie, to zburzą chaty i tym chłopom, co tam już 7 lat mieszkają.

Dodamy, że p. Gniewosz pobudować sobie kazał budynki obok miejsca, gdzie chłopu zrujnowano budynek. —

Wobec tego zapytują podpisani:

1. Czy wiadomy jest Wydziałowi krajowemu opisany fakt bezprawnego zrujnowania chaty Fedia Petruszczaka z nakazu Wydziału powiatowego przed prawomocnością rekursu przeciw temu nakazowi wniesionego?

2. Czy zamierza Wydział krajowy pociągnąć winne organa do odpowiedzialności i do wynagrodzenia spowodowanej bezprawem zrujnowaniem chaty szkody Fediovi Petruszczakowi?

3. Co zamierza uczynić Wydział krajowy, by takie nadużycia autonomicznych władz powiatowych się nie powtarzały?

Interpelant:

Dr. Makuch.

Dr. Kost Lewicki, Oleśnicki, Sodomora, Kiweluk, Winniczuk, Skwarko, A. Staruch, T. Staruch, Dumka, Sandulak, Kurowiec, Dudykiewicz, Kolpaczekiewicz, Myroniuk-Zajaczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła M. Myroniuka-Zajaczuka i tow. do c. k. Rządu w sprawie niewypłacania na-

leżnego wynagrodzenia rezerwistom — robotnikom wsi Kniażołuki pow. Dolina

Ze wsi Kniażołuki pow. Dolina położano b. r. do ćwiczeń wojskowych biednych robotników, którym odmówiono prawnego wynagrodzenia i zwrotu za czas stracony, a mianowicie:

1. Józef Flidan 9. pułku piechoty 24. sierpień b. r. na 13 dni;

2. Piotr Kalmuk 9. pułku piechoty 16. września b. r. na 13 dni;

3. Iwan Olejnik 9. pułku piechoty 24. września b. r. na 13 dni;

4. Piotr Belak 33. pułku landwerów 11. sierpnia b. r. na 26 dni;

5. Dymitr Diakyn 33. pułku landwerów 11. sierpnia b. r. na 26 dni;

6. Michał Dawleczyński 18 pułku landwerów 11. sierpnia b. r. na 26 dni;

7. Stefan Szkurlej 33. pułku landwerów 11. sierpnia b. r. na 26 dni,

8. Michał Pawlik 33. pułku landwerów 11 sierpnia b. r. na 26 dni;

9. Dymitr Pawlik 33. pułku landwerów 11. sierpnia b. r. na 26 dni.

Ponieważ ani c. k. Starostwo ani c. k. Namiestnictwo nie uznały za odpowiednie przyznać wyżej wspomnianym biednym robotnikom zapomogi względnie wynagrodzenia za stratę czasu i poniesione straty materialne —

dlatego więc zapytują podpisani c. k. Rząd, czy i kiedy zamierza wynagrodzić względnie wspomódz wyżej wymienionych biednych wieśniaków?

Interpelant:

M. Myroniuk-Zajaczuk.

Dudykiewicz, Korol, Kolpaczekiewicz, Szwed, Makuch, Skwarko, Senyk, Kurowiec, Tracz, Dumka, Stojalowski, Oleśnicki, Winniczuk, A. Staruch, T. Staruch, Sodomora, Hanczakowski.

I n t e r p e l a c y a

posła Oleśnickiego i towarzyszy do c. k. Rządu w sprawie zwlekania przez c. k. Starostwo w Przemyslanach ukonstytuowania Rady gminnej w Kurowicach.

Od szeregu lat ciągnęła się kwestya prawomocności Rady gminnej w Kurowicach pow. Przemyslański skutkiem bezustannego wnoszenia protestów.

Wkońcu są wybory prawomocne — lecz c. k. Starostwo zwleka teraz z ukonstytuowaniem nowej Rady i zaprzysiężeniem Zwierzchności.

Ponieważ skutkiem tego porządek w gminie i jej interesy są na wielką szkodę narażone, — przeto zapytują podpisani:

1. Czy wiadomy jest ten fakt c. k. Rządowi?

2. Czy gotów jest c. k. Rząd zarządzić, ażeby Zwierzchność gminna w Kurowicach była jak najprędzej ukonstytuowana i zaprzysiężona?

Interpelant
Oleśnicki.

Korol, Lewicki, Sodomora, Winniczuk, Sandulak, Tracz, Skwarko, T. Staruch, A. Staruch, Hanczakowski, Kurowiec, Kiweluk, Stojałowski, Dumka, Makuch.

I n t e r p e l a c y a

posła Oleśnickiego i towarzyszy do c. k. Rządu, w sprawie bezprawnego wstrzymania przez c. k. Starostwo w Przemyslanach budowy domu czytelnicy „Proświty“ w Łahodowie pow. Przemyslański.

Czytelnia „Proświty“ w Łahodowie pow. przemyslański rozpoczęła budowę murowanego domu na teorytoryum tejże gminy. Dom pobudowano już i pokryto blachą. Na tę budowę ma wspomniane towarzystwo prawomocny konsens urzędu gminnego.

W ciągu budowy Wydział powiatowy w Przemyslanach wstrzymał ją na tej podstawie, że ten dom rzekomo nie był

oddalony od gościńca. Ponieważ to wstrzymanie wobec prawomocnego konsensu i wobec faktu, że dom jest faktycznie 2 m. 60 cm. oddalony od gościńca było bezpodstawne, udała się deputacya zarządu do Marszałka powiatowego, który w obecności Dmytra Cymbały i Iwana Woźnego uznał to i pozwolił dalej prowadzić budowę. Na tej podstawie został budynek do dachu wymurowany i blachą pokryty. Tymczasem stał się fakt następujący. W gminie Łahodów odbyły się wybory do Rady gminnej, przy których między innymi został wybrany miejscowy dziedzic Dr. Stanisław Hofmokl. Przeciw jego wyborowi wnieśli niektórzy członkowie gminy protest a wówczas zawezwał Dr. Hofmokl zarząd czytelnicy i oświadczył mu, że jeżeli ten protest, nie będzie cofnięty, — dalsza budowa, t. j. wykończenie tego domu, będzie wstrzymane. Zarząd nie był w stanie spełnić owego warunku, a wskutek tego c. k. Starostwo powiatowe w Przemyslanach reskryptem z dnia 5. października 1908 l. 25287 wstrzymało budowę domu czytelnicy. Ponieważ to zarządzenie jest nie tylko wobec prawomocności konsensu absolutnie bezprawnem — ale wobec faktów powyższych przedstawia się jako dotkliwa sekatura, zapytują podpisani:

1. Czy znany jest c. k. Rządowi ten fakt?

2. Czy skłonny jest c. k. Rząd niezwłocznie zarządzić zniesienie tego bezprawnego zarządzenia c. k. Starostwa w Przemyslanach i dać możność towarzystwu „czytelnicy Proświty“ w Łahodowie dokończyć rozpoczęty budynek?

Interpelant:
Oleśnicki.

Lewicki, Korol, Hanczakowski, A. Staruch, T. Staruch, Kurowiec, Kiweluk, Stojałowski, Dumka, Makuch, Skwarko, Sodomora, Winniczuk, Sandulak, Tracz

I n t e r p e l a c y a

posła Oleśnickiego i towarzyszy do c. k. Rządu w sprawie nieprawidłowego urzędo-

wania c. k. Starostwa powiatowego w Kamionce Strumiłowej w sprawie obowiązane go do służby wojskowej Damiana Sajkowicza.

Damian Sajkowiez, kandydat IV. r. Seminarium nauczyciel, przynależny do c. k. Starostwa w Kamionce Strumiłowej wniósł jeszcze na wiosnę 1908 do c. k. Ministerium obrony krajowej prośbę o odłożenie mu aktywnej służby, jaką miał rozpocząć 1. października b. r.

C. k. Ministerstwo obrony krajowej pozwoliło mu na to odłożenie i nadesłało mu jego dokumenta wraz z pozwoleniem odroczenia służby wojskowej do c. k. Starostwa w Kamionce Strumiłowej, które wszystkie te dokumenta u siebie zatrzymuje, interesowi nie doręcza, wskutek czego musiał 1. października b. r. rozpocząć służbę wojskową, tracąc cały rok nauki.

Wobec tege więc zapytują podpisani :

1. Czy wiadoma jest c. k. Rządowi ta nieprawidłowość w urzędowaniu c. k. Starostwa w Kamionce Strumiłowej?

1. Czy gotów jest c. k. Rząd zarządzić jak najszybsze załatwienie sprawy?

Interpelant:
Oleśnicki.

Lewicki, Tracz, Winniczuk, Sandulak, Hanczakowski, A. Staruch, T. Staruch, Kurowiec, Kiweluk, Dumka, Stojalowski, Korol, Sodomora, Makuch, Skwarko.

I n t e r p e l a c y a

posła Oleśnickiego i tow. do c. k. Rządu w sprawie bezustannego a bezpodstawnego przenoszenia nauczyciela ludowego W. Litwina — który zajmuje obecnie miejsce młodszego nauczyciela przy szkole w Urozie pow. drohobyckiego.

Dola W. Litwina, obecnie młodszego nauczyciela przy szkole w Urozu, przedstawia typowy przykład traktowania nauczyciela ludowego.

W. Litwin rozpoczął swoją karierę nauczycielską jako zastępca nauczyciela w Sopranówce pow. skałackiego. W roku 1905 przeniesiony został do Kaczanówki gdzie był pół roku, następnie do Orzechowca, gdzie był pół roku, później do Lupy małej, gdzie był jeden rok, później do Hodowicy, gdzie był jeden miesiąc, następnie do Starego Skafatu gdzie był trzy miesiące, a później do Uroza.

W ciągu dwu lat miał on 7 miejsc służbowych. W. Litwin nie miał za sobą żadnych służbowych przewinień. To jego ciągle przerzucanie zostaje nieusprawiedliwionem i szkodzi nie tylko jemu lecz i nauczycielom szkolnej.

Ponieważ i teraz ma on być przeniesiony z Uroza więc zapytują podpisani.

1. Czy c. k. Rząd wie o tem niezwykle wyjątkowem traktowaniu tego nauczyciela?

2. Czy gotów jest c. k. Rząd zrobić raz już koniec tym bezustannym przerzucaniem go a w szczególności czy gotów jest zarządzić by tenże znowu teraz z Uroza nie był przeniesiony?

Interpelant:
Oleśnicki w. r.

Lewicki, Tracz, Hanczakowski, T. Staruch, A. Staruch, Kurowiec, Kiweluk, Korol, Stojalowski, Dumka, Sodomora, Makuch, Winniczuk, Sandulak, Skwarko.

I n t e r p e l a c y a

posła T. Starucha i tow. do c. Rządu i do c. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie nadużyć kierownika szkoły Michała Prodziewicza z Zalesia pow. Przemysłany.

Kierownik szkoły Michał Prodziewicz ze Zalesia powiat Przemysłany każe szkolnym dzieciom 2 do 3 razy tygodniowo przychodzić do szkoły o 5 godzinie rano dlatego, aby o 8 godzinie w tych dniach mógł sam urzędować w c. k. Sądzie powiatowym w Glińianach.

To urzędowanie w Sądzie prowadzi nie tylko bez specjalnego pozwolenia Rady szkolnej okręgowej ale nawet wbrew jej uchwale, gdyż Rada szkolna okręgowa na przedstawienie członka Jacka Lotnyka że dzieci nie mogą tak wcześnie przychodzić do szkoły oświadczyła się przeciw pozwoleniu na to uboczne zajęcie.

Tenże kierownik szkoły ma nadto jeszcze inne uboczne zajęcie w szkole tkactwa w Glinianach również bez pozwolenia Rady szkolnej okręgowej.

O tych nadużyciach donoszą pokrzywdzeni mieszkańcy c. k. Radzie szkolnej okręgowej ale ta po dziś dzień nie nie zarządziła i wspomniany kierownik popelnia dalej te jaskrawe nadużycia.

Przeto podpisani zapytują c. k. Rząd i c. k. krajową Radę szkolną czy skłonni są usunąć bezzwłocznie te jaskrawe nadu-

życia i wspomnianego kierownika szkoły pociągnąć do surowej odpowiedzialności.

Interpelant:

T. Staruch w. r.

A. Staruch, Sodomora, Dumka. Dydykiewicz, Mtroniuk-Zajaczk, Winniczuk, Korol, Hanczakowski, Lewicki, Kiweluk, Skwarko, Makuch, Kurowiec, Tracz.

Marszałek oznajmia, że odczytane wnioski umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 29. października 1908 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 11 minut 50 przed północą.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Zacharyasz Skwarko, w. r.

